

Slovenska ljudska pravljica: Lisica in kozica

Nekoč je v lisičjo luknjo prišla kozica in lisica ni vedela, kako bi se je znebila. Šla je skozi grmovje in je srečala volka.

Volk jo vpraša:

— Zakaj se pa, tetka, tako žalostno držite?

Lisica reče:

— Kaj se ne bi žalostno držala, ko je pa v moji luknji huda zver.

In volk jo vpraša:

— Katera zver?

Lisica odgovori:

— Kozica.

— Pojdi, jaz jo bom spravil ven. Gresta in volk vpraša pred lisičjo luknjo:

— Kaj si ti, ki si notri?

— Jaz sem kozica s kratkim repičem in z dolgimi rogovi. Prišla bom ven in ti zdrobila tvoja rebrca.

In volk se ni upal iti v luknjo.

Lisica gre drugič skozi grmovje in sreča zajca, ki jo vpraša:

— Zakaj se pa, tetka, tako hudo držite?

In lisica odgovori:

— Kaj se ne bi tako hudo držala, ko pa je v moji luknji huda zver, kozica.

In zajec gre in vpraša kozico:

— Kdo si notri?

— Jaz sem kozica s kratkim repičem in z dolgimi rogovi. Prišla bom ven in zdrobila bom vsa tvoja rebrca.

In tudi zajec se ni upal iti v lisičjo luknjo.

Lisica pa je šla skozi grmovje in srečala je mravljo. Mravlja jo vpraša:

— Kaj ste vi tako žalostni?

— Kaj bi ne bila žalostna, ko pa je v moji luknji huda zver, kozica.

In mravlja je rekla:

— Pojdi, jaz ti jo bom spravila ven. In mravlja je šla ter vprašala:

— Kdo si notri?

— Jaz sem kozica s kratkim repičem, z dolgimi rogovi. Prišla bom ven in zdrobila vsa tvoja rebrca.

In mravlja je šla v lisičjo luknjo in pregnala kozico iz nje.